

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 834
פרשת תולדות

ר"ח	אחד השבת	ביום שבת	הדלקת נרות
17:56	17:16	16:03	ירושלים
17:53	17:18	16:19	תל-אביב
17:53	17:17	16:11	חיפה
17:53	17:20	16:21	באר שבע

דבר ראש הישיבה

מדוע ברך יצחק את עשו הורי ספק ברכות להקל • עשו סיכם עם יצחק לדבר בקולו של יעקב • הפלשתים סותמים את הבארות בעפר ואלו הם הבארות שבלב • המים חיים שבבארות מתעוררים על ידי התורה הקדושה

אביך שעשו הוא המדבר, כדי שתקבל ממנו הברכות." עכ"ל.

ולפי זה אין כוונת הפסוק שהיה ליצחק שני צדדים מסופקים האם זהו יעקב או עשו, אלא אדרבא, שתי ההוכחות העידו שזהו עשו, וזה מה שאמר יצחק "הקול קול יעקב" כמו שסיכמתי עם עשו שישנה את קולו, "והידיים ידי עשו", ואם כן בוודאי זה עשו ולא יעקב.

עפרוריות

בהמשך הפרשה מובא הסיפור על הבארות שחפר אברהם וסתמו אותם פלשתים בעפר. צריך להבין מדוע התורה מספרת לנו כאלו סיפורים? מה זה משנה מה קרה עם הבארות? ובוודאי שאם התורה מספרת לנו על הבארות, צריכים אנו למצוא את המסר שהתורה רומזת לנו בסיפור.

רבינו בליקוטי מוה"ר"ן כותב שלכל אחד יש עפרוריות על הלב, והצדיק מנשב על לבו של האדם, ומוציא ממנו את העפרוריות שבלבו. העפר זה בחינת עצבות, והפלשתים זו קליפה שרוצה להכניס באדם כל הזמן עפרוריות ועצבות, והקליפה הזאת לא נותנת לאדם "לפרוח" מבחינה רוחנית, אלא סותמת לו את "הבאר מים חיים" - הכוח הרוחני שבאדם.

אדם צריך להבין שכל התיקונים שהוא עובר מוכרחים לעבור עליו, וכל התכלית של הייסורים הללו לגרום לו להתעורר ולהתגבר. כל הקשיים של האדם זה בשביל להחזיק אותו באמונה חזקה. כל הייסורים הם כוחה של קליפת העפר שמנסה לכסות את הבארות, ועל ידי האמונה מסלקים את העפר ומגלים את הבארות.

בארה של מרים

שורש כל הבארות כולם הוא בארה של מרים. וכידוע, שכאשר האר"ז רצה ללמד את ר' חיים ויטאל את תורת הסוד, הוא לקחת אותו לכנרת ונתן לו לשתות מבארה של מרים, ועל ידי כך נפתח לבו ללימוד תורת הסוד, כי הבאר זהו הסמל של התורה שהיא מים חיים.

התפקיד של האדם להתחזק בלימוד התורה, ועל ידי לימוד התורה מעוררים את המים שבבארות, וכל העפר מסתלק, והמים שבבאר חוזרים ועולים ומשפיעים שפע וברכה לעולם.

בפרשה מסופר על יעקב ששינה ועשה את עצמו כעשו, ועל ידי כך גנב את הברכות. בספר "בן איש חי" מובא שאלה מעניינת על דרכו של יצחק הרי ידועה ההלכה שכאשר יש לאדם ספק האם צריך לברך הדין הוא שספק ברכות להקל, ובקצרה סב"ל (ספק ברכות להקל). ומאחר שהתורה מפרשת את ספקותיו ותהיותיו של יצחק, שהסתפק האם זהו יעקב שהרי הקול היה כקולו של יעקב, או שמא זהו עשו שהרי ידיו היו שעירות כעשו, ואם כן עומד הוא יצחק במצב של ספק שקול, מצד אחד "הקול קול יעקב", ומצד שני "והידיים ידי עשו", ולכאורה לא הייתה יכולת בידו להכריע מי עומד לפניו. מדוע איפוא בירך אותו, והרי ספק ברכות להקל?

"האובה ישראל" מיישב את השאלה זו"ל: "ושמעתי בשם הרב הק' אאק"ל מ' נחמן קאסויר זללה"ה. דהנה מסתמא דיבורים של יעקב אע"ה ואמירותיו היו תמיד בלשון רכה כדרך של צדיקים. דברי חכמים בנחת נשמעים. ודיבוריו ואמירותיו של עשו היה מסתמא בלשון מדברת גדולות כדרך דברי עתק בגאוה ובוז.

והנה עשו בודאי היה מתירא מפני יעקב אע"ה שלא יעשה איזה תחבולה בחכמתו כדי שהוא יטול הברכות מאביו הצדיק, ולזה התחכם יצחק והשיא לעשו עצה הוגנת וטובה לפניו שלא יוכל יעקב לבוא בערמתו

וחכמתו וליטול מאביו הברכות, היינו בעת שיבוא לפניו עם הצידה ידבר עמו בלשון רכה ובתחנונים ידבר בלשון יעקב, וזהו יהיה סימן מובהק ליצחק לידע שעשו הוא המדבר, דמסתמא כשיבוא יעקב בתחבולותיו לפניו עם צידתו ולדבר עמו כאלו הוא עשו, ישנה טעמו ודיבורו לדבר גדולות בלשון עשו, כדי שלא יבין אביו שהוא יעקב, וידמה לו שהוא עשו ממש באמת. ועכשיו שמסר סימן זה לעשו שידבר דוקא בלשון רכה, יתוודע ליצחק בבירור מי הוא המדבר.

אמנם רבקה אמנו ע"ה ידעה מסימן זה שמסר יצחק לעשו. לזה אמרה אל יעקב בנה לאמר. היינו כשיבוא אל אביו לדבר עמו אז ידבר עמו רכה ותחנונים בלשון עצמו כמאז וקדם. וטעמו של דבר, היות שמעתי את אביך גו' לאמר, היינו שפקד עליו שבבואו לפניו עם צידתו ידבר עמו בלשון רכה שיהא לו ליצחק בזה סימן מובהק לידע מי הוא המדבר, לזה תדבר גם אתה בלשון רכה, ויסבור

**לכל אחד יש
עפרוריות על הלב,
והצדיק מנשב על
לבו של האדם,
ומוציא ממנו
את העפרוריות
שבלבו. העפר זה
בחינת עצבות**

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

טלה מאמין

צריך לתוספת הכנסה.

שֶׁכֶן אֶרֶץ וְרַעְיָה אַמוֹנָה

(תהילים ל"ז)

דוד המלך הרועה הגדול מלמדנו אמונה מה היא, וגם הוא שם בין כרי הדשא ומרחבי הטבע היה רועה את הצאן, ושם היה גם רועה את אמונתו, ולכך כיוון בפסוק **"מֵאַחַר עֲלוֹת הַבְּיָאוֹת לְרַעוֹת בַּיַּעֲקֹב עָמוּ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ:** (תהילים ע"ח) שם חיבר את ספר "זמירות ישראל" וע"כ נקרא נעים זמירות ישראל, כזה הוא ספר התהילים, נהרות נהרות של אמונה, יובלים של ביטחון, ועיניות מים משקים ומגדלים את האמונה לכל דורש ה', שם כותב הוא כדרך חיים **"שֶׁכֶן אֶרֶץ וְרַעְיָה אַמוֹנָה"**, לאמר, זוהי דרכה של האמונה, כמוה כרעיית הצאן, עוד קצת ועוד קצת ובשקידה, וכבר בעת רכותו של האדם, כשעדיין מוחו שכלו עדיין לא יכולים להכיל חכמה עמוקה, אולם את האמונה יכולים גם יכולים, שכן מאמר החכם: במקום שתם השכל שם מקומה של האמונה.

ע"כ אל לנו לחשוש לדבר על כך עם ילדנו, קטנים ככל שיהיו, ומעבר לכך, תמימותם ושלמותם כה זכה, שיכולה היא להכיל את אור האמונה, ואף יותר מאתנו הגדולים-חכמים מחוקמים, כשישמעו את השגחת ה' בכל פעולה, בכל דבר, קטן וגדול, חשוב וחשוב פחות, יבינו ויפנימו, כי הכל מאיתו יתברך, וכשיגדלו אמונתם תשתבח ותתעלה, עין האמונה יכה בהם שורשים עמוקים ורחבים, ופארתיו ימלאו את האופק, ושום רוח שבעולם לא תוכל לו ולא תעקור אותו.

כמובן שלא נאכילם מאכל מבוגרים, הכל לפי יכולת שכלם להכיל, ובשום שכל, ובאמת א"צ להכביד בדברים, עמוקים וקשים אלא רק באמונה פשוטה, ברוך ה', בעזרת ה', אם רצה ה', בא ונתפלל לו וכו'.

ובעת ה' החכמה והשכל, כאשר יתגבר תהיה אמונתו בדת, כשאו ההתמודדות שלו בעת ניסיון קטן כגדול, תהיה יציבה ומחוזקת, ואז יתקיים בו **"שֶׁכֶן אֶרֶץ"** שכן וגור כאן בעולם. בארץ בהסתר, **"וְרַעְיָה אַמוֹנָה"** כדברי רש"י **"זה לשונו: "תאכל ותתפרנס משכר האמונה, שהאמנתך בהקדוש ברוך הוא לסמוך עליו ולעשות טוב"**, זה יתן לו את הכוח למרות הקושי והנפילות, זה ילמדו להתגונן מפני פגעי הזמן, זה ילמדו אף להבדיל בין הקודש לחול, ולהישמר מן הקוצים והדרדרים, להתרחק מהסכנות ולזהותם מרחוק.

ב תקופה כה לא פשוטה בה אנו נמצאים, כשאנו באים לדבר עם הילדים על אמונה, גזירת שמים וכדו', או תפילה מעומק-לב, נשמעים לפעמים זמירות משהו בנוסח: מה נראה לך שהוא מבין בזה, הוא מבין משמעות של פרק התהילים, הוא בקושי קורא וכבר יבין מילים קשות שבתהילים? וכו' וכו' נראה הדבר כגדול עליהם, רחוק מדי, ארכאי משהו, או אולי במקרה היותר קרוב, איך מעביי-מתווכים אמונה לילדים רכים?

החרוץ והעצלי?

צלילי חליל ענוגים השתפכו בחלל, והתגלגלו להם במורד ההר, עד אשר נמוגו בהגיעם אל הנחל וכמו התמזגו בין יובלו יחד עם געגועי יוסף הרועה, "אוהו" הגעת היום ולא התעצלת כמו אמש, גם תמול גם שלשום, אה? אמר יוסף לעמיתו למקצוע כשהפסיק לרעג את השתפכות נפשו מבין נקבי החליל, "זה לא חכמה" אמר דוד, אתה בעל רכוש, צאנך נמכר כמותג, וידוע הוא כמשובח מדושן טוב, יכול הנך להרשות לעצמך להסתפק ברעיית צאן, אני חייב לאחר יום עבודה לחפש הכנסה צדדית ומשום כך תשוש אני, ולכן גם ישנם ימים שאני לא יוצא, ואתה עוד לעצלן שמת' אותי? אולי תגלה לי את סודך? וארוויח כמון.

סודות מקצוע

הסתכל בו יוסף במבט מבין, אהה!

בא שב ונשוחח, שחרר את הצאן ונדבר, כמו שאתה יודע את מקצוע הרעיה רכשתי עוד מקטנות מאבי, והוא למדני את סודות המקצוע, פרטים רבים קשורים בזה, אולם, המרכזי שבהם הוא-חריצות, ולא רק זה, אלא גם מיד כאשר מגיח הטלה לחלל העולם רך וענוג, מאז כבר מתחילה ההצלחה בגידולו, וללא דחיית הפעולה מחמת רכותו. הבט! טלה זה אף לפני יומיים שלושה נולד וכבר מסתובב הוא בין כולם כאיל בוגר, ומעת שנולד מקבל הוא הכל, כמובן לפי יכולתו, וצרכו, אם בעשב רך יותר או בתוספת של חלב לבניית גופו, אינני ממתין עמו עד שיגדל ואז לשבחו בשיטות מודרניות של האבסה והלעטה על מנת להרבות שומן וחלב, בשיטות אלו אמנם משמין הוא מהר, אבל האיכות והטיב חסרים, ואף לעיתים מביא מחלות וכו', מידי יום ביזמו יוצא לשמש מתנסה בדילוג על הסלעים, ועל אף הקושי והנפילות לומד הוא לשרוד ואף להתגונן, להבדיל בין עשב בריא ומזין לאלו הרעילים-קוצים ודרדרים, להתרחק מסכנות ולזהותם מרחוק, כך יום בלי לוותר ובסופו של דבר מגיעים תוצאות ואינני

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חינוך להכרות!

עזרת רבינו הקדוש רבי נחמן, מלידיהם וכל בני החסידות.

מוקד מנויים:

02-623-1218

ניתן להירשם בכל עמדות 'נרדים פלוס' ו'ניצוצות' > טופס הרשמה

הכיעה!

710 גליון

חשון תשפ"ד

עשו החכם...

בין עשו ויעקב על הברכות? מדוע לכל אחד חשוב כל כך לקחת את הברכות לעצמו, עד כדי שיעקב מסכן את נפשו בגניבת הברכות?

ר' נתן מלמד אותנו, מה עומד מאחורי הסיפור, אומר ר' נתן, הברכות הם כוח של השפעה, כוח של חסד שמשפיע מעל כל המציאות של הטבע, יעקב אבינו מאמין בברכות, סבור הוא כי נגד כל מציאות הטבע קיים כוח של קדושה שיכול להשפיע ברכה ולעקור את כוחות הרע.

אבל עשו מתנגד למציאות הברכות, עשו הוא שורש חכמת הטבע, חכמת יון, החכמה שמבוססת על הטענה

מסעי הצלב, עלילות דם.... כל אלו הגיעו מהדת הנוצרית אשר שרשה בעשו הרשע. רבות סבלו אבותינו מאותה אומה, דם רב נשפך כמים על ידם, וכמו שכבר חרצו חז"ל את יחסי - ציבור בין היהודים לנוצרים, "עשו שונא ליעקב", זוהי מציאות שלא ניתנת לשינוי, עשו שונא ליעקב, לא יעזרו כל המגשרים בעולם, לנצח תישאר שנאת עשו ליעקב. גם אם לעתים נראה כי שקטה הארץ, אין זה אלא השקט שלפני הסערה.

• • •

מהיכן השנאה הנוראה הזאת? מהיכן מגיעה השנאה העמוקה של עשו ליעקב? כדי לענות על השאלה צריכים

כוח של ברכה

כי עשו חכמת הטבע הוא ההפך מברכה שהוא בחינת חסד כנ"ל. ועל כן היה מתקנא ביעקב על הברכות כי עשו בחינת חכמת הטבע מתגבר תמיד להעלים בחינת הרצון ולבטל הברכות חס ושלום. עד שהלך יעקב לבית לבן והכניע חכמת הטבע בשרשו

שכהל תלוי בכוחו של אדם, על ידי מעשי האדם בלבד העולם מתנהל, והכל לפי המעשה, מי שעובד מקבל ומי שלא לא יקבל, עשו במהותו מתנגד לברכות.

וכשיצחק מבקש מעשו תכין לי צייד ואני אברך אותך, רוצה עשו לקחת את הברכות כדי להוריד אותם למטה, לבטל את כוחם, ולגרום שרק חכמת הטבע היא זאת שתשפיע על העולם.

כשיעקב גונב לעשו את הברכות, הוא נלחם במידתו של עשו שתולה הכל בחכמה הטבע ובכוחו של האדם, יעקב נוטל את הברכות ואומר, אכן האדם יכול לפעול מה שפועל, אבל ישנו כוח של קדושה שעל ידו יכול האדם לזכות גם בלי שהוא עובד, גם בלי השקעה בעולם הזה, והכוח הזה הוא הנקרא ברכה.

יעקב אבינו, הוא מנחיל את ההסתכלות של "יעקב איש תם יושב אוהלים", ההסתכלות שאומרת אפשר לשבת וללמוד ובלי לעבוד לזכות לכל הטוב על ידי כוחה של ברכה, הכוח שמעל הטבע.

(ליקוטי הלכות קדיש הלכה א)

אנו לחזור אלפי שנים אחורה, אל אותו מאורע קשה בה התחילה המריבה בין עשו ליעקב.

יצחק אבינו לעת זקנותו קורא לעשו, ומבקש ממנו, "עשו יקירי תכין לי בבקשה ארוחה ותמורת זאת האציל מברכותיי עליך", עשו נענה מיד בשמחה, מה לא איעשה כדי לקבל את ברכתו של אביו.

ומהצד השני - בנייתיים רבקה שומעת את כל השיחה בין יצחק לעשו, קוראת היא ליעקב, מכינה לו אוכל, ואומרת לו: "תכנס אל אביך יצחק ותאמר לו "אני עשו הכנתי לך צייד", כך תזכה בברכות בערמה".

יעקב עושה כמו שאמו מצווה עליו, נכנס לאביו ואומר: "אני עשו בכורך", יצחק מברך את יעקב, והנה רק יעקב יוצא, ועשו נכנס ואומר ליצחק: "אבא הכנתי עבורך אוכל", כעת מתגלה התרמית, יעקב עקף את עשו וגנב את הברכות. ומאותו הסיפור החלה המריבה של עשו ויעקב.

• • •

אבל מה עומד מאחורי הסיפור, מהו עומק הוויכוח

גזירת 'הרב'

שצ"ד שנה לפטירתו של רבינו המהרש"א • ה' כסלו שצ"ב - תשפ"ד

עקירת התורה, והאחרים טוענים כי ישובו של המהר"ם אינו בר הבנה.

לאחר כמחצית השעה של ויכוחים, החליטו ראשי הקהל לשלוח את השאלה בפני "מהר"ש אבוהב" - רבה של אמסטרדם, למען יכריע בביאור התוספות. והיה הרב שיכריעו נגד שיטתו יאלץ להתפטר מתפקידו.

השאלה נשלחה, וכעבור מספר ימים הגיע התשובה המצדדת כשיטתו של ר' שמעון זאב.

עתה פנו ראשי הקהל אל המהר"ם והודיעו לו כי עליו להתפטר מתפקידו. ר' שמעון זאב כמוהו התנגד למחותם של ראשי הקהל שהחליטו לפטר את המהר"ם ללא עוול בכפו, ופנה אל ראשי הקהל בבקשה שישאירו את המהר"ם בתפקידו, משהתעקשו ראשי הקהל על פטורו של המהר"ם, הודיע ר' שמעון זאב כי לא יוותר ולא יסלח למען כבוד התורה, וגם הוא מתפטר מתפקידו.

כעת לא נותר בלובלין לא רב ולא ראש ישיבה, וראשי הקהל שהמשיכו להתעקש על שלהם ולא להחזיר את המהר"ם, נאלצו לחפש רב חדש לעיירה.

• • •

באותה העת כיהן כרבה של אוסטראה - 'המהרש"א'. שלחו ראשי הקהל כתב רבנות אל המהרש"א, בו כתבו כי היות וכעת התפטרו המהר"ם ור' שמעון זאב מתפקידם, ואין להם כעת שום רב בעיירה, מבקשים הם ומתחננים שיקבל עליו את עול רבנות לובלין. המהרש"א נאות לבקשתם, והודיע כי יבוא כבר בשבת הקרובה וידרוש את דרשתו הראשונה.

• • •

"אני הוצה לשאול שתי

שאלות", פתח המהרש"א את דבריו, "השאלה הראשונה: הן ידוע כי העיר אוסטראה גדולה היא מעיירת לובלין, ותמהתי בליבי, אם כן היאן חשבו ראשי הקהל שאעזוב את רבנות אוסטראה לטובת לובלין? "השאלה השנייה" המשיך המהרש"א, "קשה היא עלי בעצמי, מדוע עזבתי את רבנותה של אוסטראה הגדולה, לטובת לובלין הקטנה?"

"אבל" המשיך המהרש"א לדבר בפני הקהל המרותק, "על השאלה השנייה יש לי תשובה, את אוסטראה עזבתי לטובת לובלין משום שכאן יש שני תלמידי חכמים שאין כמותם בכל אוסטראה - המהר"ם ור' שמעון זאב, לפיכך שווה היה לי לעזוב רבנות גדולה וללכת לעיירה קטנה, בשביל לזכות לגור במקום בה גרים אנשים כל כך גדולים.

"ועל השאלה הראשונה שהייתה קשה על ראשי הקהל", המשיך המהרש"א, "באמת אין לי תשובה.

וכעת, כיון שקהילת לובלין קיבלו אותי עליהם כרב, גוזר אני על ראשי הקהל בגזרת 'מרא דאתרא', להחזיר את העטרה ליושנה, ולהשיב את המהר"ם לשמש כרב העיר, ואת ר' שמעון זאב לשמש כראש הישיבה.

(מקור: מפי הרב מרן עובדיה יוסף צ"ל)

ולות של ויכוח עלו מתוך בית המדרש בלובלין, קולות של ריתחא דאורייתא.

אותה העת התעוררה קושיא גדולה בהבנת דברי התוס', לשונו של התוספות הייתה קשה במיוחד וטובי המוחות עמלו לנסות להגיע לישוב הנכון, לחקר האמת בדברי התוספות.

ישכר וגעצ'ל המובחרים שבחבורה, ראו כי ניסו כבר את כל האפשרויות כאשר אין בידיהם קצה חוט לישוב דברי התוספות. ומשכך החליטו כי עליהם להציע את הקושיא בפני רב תלמיד חכם אשר שולט במכמני התורה, הלה לבטח יוכל לבוא לעזרתם בפתרון הקושיא.

"אלך לשיבתו של ר' שמעון זאב אוירבר", אמר ישכר לגעצ'ל, "אציע לפני את הקושיא, הלה לבטח יוכל ליישב את דברי התוספות. "ואני" אמר געצ'ל, "אלך בינתיים לשיבתו של המהר"ם רב העיר, תלמיד

חכם גדול הוא, בקי במכמני הש"ס, יורד לעומקה של סוגיא, וודאי גם הוא יוכל להביא מזור לשאלתינו.

וכך פנו השניים כל אחד לדרכו

• • •

"ישכר" מה השיב לך ר' שמעון זאב, פנה געצ'ל לחבירו, כאשר נפגשו השניים לאחר כמחצית השעה, בכניסה לבית המדרש. "אההה... איזה חידוש גדול חידש ר' שמעון זאב, הוא אמר לי גם ההכרח לא יגונה, וצריך לומר שנפלה טעות סופר בדברי התוספות, עלינו להוסיף בדברי התוספות את האות ו', ואזי כל הבנת התוספות משתנה, והכל מתדר בצורה ברורה ונהירה.

"אכן תירוך נפלא" הסכים געצ'ל עם ישכר, לאחר שחישב את חשבונה של הסוגיא לפי דבריו של ר' שמעון זאב. "אבל המהר"ם הצליח ליישב את הדברים בעומק הסגרא על גבי ההכרח במאומה את דברי התוספות". כעת פרש געצ'ל פני ישכר את תירוצו של המהר"ם.

"נפלא" אמר ישכר, "כעת בידינו שתי דרכים ביישוב התוספות, הבה נכנס לבית המדרש ונאמר בפני הלומדים את שני התירוצים, נראה מה יתקבל יותר". נכנסו השניים לבית המדרש, הציעו לפני הלומדים את תירוצו של ר' שמעון זאב ואת תירוצו של המהר"ם.

אם חשבו השניים שכעת יחזור בית המדרש לקדמותו והשקט ישוב לשכון בין כותלי בית המדרש, טעו - אדרבה, ההיפך הוא שקרה, הרוחות רק התלהטו, אלו מצדדים בעד תירוצו של המהר"ם ואלו מצדדים בעד תירוצו של ר' שמעון זאב, כל צד עומד בלהט על שלו ומביא ראיות לדבריו.

משרבתה המהומה בבית המדרש החלו להצטרף לויכוחים גם ראשי הקהל ועמי הארצות, שהתאספו בבית המדרש לתפילת מנחה, כאשר רבים טוענים כי אין לשנות מדברי התוספות מאומה, וכי שינוי כזה הוא

בגזירת 'מרא דאתרא', קברו המחודש של המהרש"א

על דרך צחות ביארו: "ותאמר אם כן למה זה אנוכי ותלך לדרוש את ה'" כך אמרה רבקה בלבה, "אם כן שיש לי בן שהולך לבית עבודה זרה, אלך אל הצדיקים לקבל ברכה שכן זה יעשה תשובה, וזה שנאמר: "ותלך לדרוש את ה'", הלכה היא לדרוש ולבקש שבנה ישוב אל ה'."

...

אמר אחד האדמורי"ם, "שהילד נמצא במעי אמו מלאך מלמדו את כל התורה כולה, ומצד הטבע צריך הוא לרצות לצאת לבתי כנסיות ומדרשות. כאשר רבקה רואה שבנה רוצה לצאת לבתי עבודה זרה, סימן שהוא עושה מדעתו העצמית נגד מה שהמלאך מלמדו, ועל זה אמרה רבקה, "אם כן למה זה אנוכי", למה הילד הזה הוא 'אנוכי' - עושה על דעת עצמו.

ל כן קרא שמו אדום". ידועה השאלה, וכי אומה שלמה נקראת על שם אוכל שאכל אבי האומה פעם אחת? אלא אומרים בעלי המוסר, מכאן שנפילה אחת של האדם, בכוחה להשפיע על האדם וצאצאיו לדורי דורות.....

...

"ויתרוצצו הבנים בקרבה... ותלך לדרוש את ה'", "ויאמר לה שני גויים בבטן...". תמוה מאד, מה הועיל לרבקה דברי הנביא שאמר שני גויים בבטן, והרי עדיין הבנים המשיכו להתרוצץ בקרבה? ומבאר הרב שן, מה שהפריע לרבקה שבנה יהיה פוסח על שני הסעיפים, פעם בית הכנסת ופעם בית עבודה זרה, פעם כולל ופעם אוניברסיטה, משאמרו לה הנביא שאילו שני בנים נרגעה.....

...

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

עובד ה' (השם)

בשמחת חיים פנימית כמו מונה יהלומים. הוא אוהב לחייך לעבר סביבתו, וחש כי הייעוד שלו הוא היהודי, "להודות, להודות, לומר תודה בכל רגע ועל כל דבר".

אתה לא מרגיש צורך להשפיע כבעבר?

"שמעתי מאחד הצדיקים שהקשה על הכתוב בתהלים 'אשרי אדם עוז לו בך, מסילות בלבבם', כשבתחילה מדובר על היחיד ובאחרונה על הרבים? ענה הצדיק: אשרי האדם שדבק בהקב"ה ומקיים את רצון ה' אי-שם, לבדו, בדרכו האישית, ואז - נעשות מסילות בלבבם של האחרים". הלכה למעשה לומד מכך סוקר: "בעבודת ה' הפרטית שלי, אני משפיע על האנושות ועל הבריאה הרבה יותר מלהתרוצץ בכנסת או בלהפיק תשדירי בחירות".

היום אני עובד את ה'. הרב יוסף סוקר

כחסיד ברסלב, מקפיד סוקר ללכת בדרכו של רבינו הקדוש, לפעול על פי עצותיו, ספריו ותורתו שהנחילו תלמידיו לאורך הדורות. הוא נוסע לאומן בכל ראש השנה מזה שני עשורים ומקורב למנהיגי וחשובי החסידות בארץ ובעולם. "פעם עבדתי את ה'שם", מחייך סוקר, "היום אני עובד את ה'".

(מגזין 'ניצוץ' אלול תשפ"א)

אחרי שחזרתי בתשובה, מספר הרב יוסף סוקר לכתב 'ניצוץ', "אז התחילו חיי. העבודה רק התחילה. השתמשתי בכישורים שלי ובתבונת חיי כדי לקרב אנשים, כדי להשפיע. קיבלו אותי במאור פנים בעולם הליטאי, בעולם החסידי ובכל החוגים שהסתובבתי בהם. כשהשתקעתי בירושלים עם רעייתי נכנסתי ללמוד בישיבת תורה ואמונה של חסידות בעלזא וזכיתי לקירוב גדול ואישי מאת האדמו"ר שליט"א".

לאחר שבנה לערכים את מערך הוידיאו ("האדמו"ר אמר לי שרק למטרות כאלו ישנו היתר להשתמש בוידאו") עלו בו שאיפות להפיק הפקות מדיה עבור הציבור החרדי, אך כל צעד היה נוקט לאחר התייעצות עם דעת תורה. "כל בוקר קמתי עם רעיון חדש, יותר יפה מקודמו. בכל יום פגשתי את הרב אורי זוהר ואמרת לי 'נו, בוא נעשה הפקות לקירוב רחוקים', הרב אורי לא רצה לדחות אותי ובהתחמקות אלגנטית השיב לי 'רעיון נהדר, בוא נלמד גמרא'. סוקר השאיר מאחוריו את כל העולמות שחי בהם. "תמיד המשכתי לטפח קשרים ישנים, אבל כולם הבינו שהפלגתי ליבשת אחרת לגמרי". הוא לומד תורה מבוקר עד ערב, מתפלל בכונה רבה ומקיים מצוות

פתגם השבוע

טוב לו לאדם שימות או שתכהין עיניו ואל יעמיד בן רשע - עיני יצחק כהו כדי שלא יראה את עשו יוצא לתרבות רעה

(ראשית חכמה)

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שלי"ם א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת שאוקן ההצלחת משפחת שרון ההצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

חלום ההצלה

עמוד ההוראה מאריך בסוגיא זו, ראשית הוא מציין כי החיד"א בספרו 'שם הגדולים' מספר סיפור דומה, כאשר אביו של הרא"ש נגלה לאלמנתו בליל שבת והורה לה לברוח כי מחר יהרגו את כל היהודים במקום ההוא, וכך עשתה ואכן חיה ניצלה, אך שם מדובר שניגלה אליה בהקצין ולא בחלום וגם לא חיללה שבת באיסורי תורה ממש, ויתכן שדברי חלמות לא מעלין ולא מורידין, ולא יהיה מותר לחלל שבת על סמך חלום.

יפור הצלה נדיר, ושאלה הלכתית בצידו, הגיעה לעמוד ההוראה הגאון רבי יצחק זילברשטיין, אשר בימים אלה של ימי המלחמה, מוצף הרב ללא הרף בשאלות קשות ומורכבות, נדירות וחריגות, הזקוקות להכרעה מיידית.

תעזוב את המקום מהר

תושב אחד היישובים בעוטף עזה, חזר בתשובה לפני כמה שנים, והיה מקורב למורו ורבו זצ"ל שהיה אחד מצדיקי הדור (שם היהודי ושם רבו לא נחשפו לרבים) רבו עודד אותו להמשיך לגור באותו יישוב ולא לעבור דירה.

הנה, בליל שמחת תורה שחל בשבת, הוא רואה בחלומו את רבו שמגיע ומצווה עליו: "תקח הרגע את אשתך ואת ילדיך, ותעזוב את המקום, זה מקום סכנה". היהודי הנ"ל מספר לעמוד ההוראה, כי הוא אינו אדם שנבהל מחלומות, ובפרט כשהו כרוך בנסיעה בשבת, לא עלה על דעתו להישמע לחלום, ולכן התהפך לצד השני ונרדם שוב.

נס מיוחד. בית שרוף ביישובי עוטף עזה

חלום של אמת

לאחר מכן האריך הרב זילברשטיין האם לפי דעת תורה צריכים להתייחס לכל חלום, והאם יש ממשות בחלום, וציון כי יש בכך סוגיות סותרות מכמה מקומות בש"ס, והביא מדברי המפרשים שישנם כמה סימנים לדעת האם החלום שהוא חולם הוא חלום אמת או שזוהו סתם בלבול הדעת, כאשר חלק מהסימנים הם החלום נוגע אליו עצמו והוא מפחד וחושש מזה, וכמו כן שהוא חלום בלי גוזמאות אלא דברים שיתכן במציאות, וכאשר מתעורר מרגיש התפעלות מהחלום.

בסוף הדברים מכריע עמוד ההוראה כי לפי כל הסימנים שנתנו לנו רבותינו, החלום היה חלום אמת, ולכן מדין ספק פיקוח נפש, היה חייב לקום ולברוח גם בשבת, וטוב עשה שנסע בשבת למקום מבטחים.

נס ההצלה הזה מצטרף לניסי הצלה רבים ומיוחדים שהיו למאות ואלפים, איש איש וסיפורו, אך דומה שסיפור חריג זה בהחלט נדיר באופיו, ובשאלה ההלכתית המתלווה אליו.

אך הנה שוב הגיע אליו רבו בחלום, והחל פשוט לחנוק אותו, בעודו צועק עליו "תעזוב את המקום, זה מקום סכנה". הוא התעורר משנתו שטוף זעה, וחש על צווארו את חנקו, לקח לו כמה זמן להתאושש, ומיד העיר את אשתו וספר לה את אשר אירע, יחד החליטו כי אמנם מדובר בחילול שבת, אך הם מרגישים שזוהו חלום אמת, ולכן העירו את ילדיהם, נכנסו לרכב וברחו מהיישוב.

שאלה גורלית

ואכן תוך כדי השבת, ובפרט לאחר שמחת תורה, נודע להם על הטבח הנורא שאירע בדרום ובפרט ביישוב בו גרים, כאשר הם ניצלו באופן נדיר ורבים משכניהם נרצחו או נשבו רח"ל. התברר שרבו שכל השנים אמר לו לגור שם ולא לעזוב, שמר עליו מלמעלה גם בזמן סכנה, והחלום היה אמת, והנסיעה הזו הצילה את חייו.

כעת בא אותו יהודי לרב זילברשטיין, ושאלתו בפיו, האם אכן נהג כדן שחילל שבת על סמך חלום שהוא מרגיש שזה חלום אמת, או שמא אסור היה לו לנהוג כן.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות "נחלי המשפט"

בית דין אזרי לרדיי ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ודין, ראש ש"ב נחלי נצח)